

© TUULI LUKKA

PIENLEHTIMATKOJA JA ELÄMÄNVIISAUKSIA

TEKSTI **MATTI KARJALAINEN**

Syksy on saapunut, mikä ilahduttanee marjastajien ja sienestäjien lisäksi myös pienlehtiharrastajia, joista leijonanosa ehti varmaan ainakin piipahtaa Helsingin sarjakuvafestivaalien Pienlehtitaivaassa. Lähetetään kiitokset vielä tätäkin kautta niille kaikille, jotka mahdollistivat monen mielestä festivaalien kiinnostavimmasta annista vastanneen osion!

Arvostelukappaleita on tippunut alas postilaatikosta ihan kiitettävään tahtiin, mutta enemmänkin lehtiä saa toki lähettää osoitteeseen

Matti Karjalainen
Lukonmäenkatu 1 C 22
33710 Tampere
mattisakari@hotmail.com

Lehden mukaan voi liittää tietoja tekijöistä ja sarjakuvasta yleensä. Kaikenlainen palaute on myös tervetullutta.

Mörmörotto Limingan taidekoulun sarjakuvalinja

Liminkalaisten vuosijulkaisu *Mörmörotto* on dystopinen tarina tappavaan tautiin sairastuvasta nuorukaisesta, joka lähtee ystävineen etsimään apua läheisestä kaupungista. Seurue saa kuitenkin huomata, etteivät asiat ole sielläkään kaksisesti. Väkivallan uhka on käsin kosketeltava, hallitus on mätä ja niin edelleen.

Sarjakuvaa on ollut tekemässä viitisenkymmentä nuorta taiteilijaa, minkä seurauksena lopputulos on kirjava. Kuvitus heittelee laidasta laitaan niin tyylillisesti kuin tasollisestikin – mukaan mahtuu niin mangahenkisiä jaksoja kuin tyyli puhdasta **Mike**

Mignola -pastissia. Parhaiten mieleen jäävät **Jussi Pylkäs** ja **Titta Tolvanen**, mutta myös **Elisa Parvikon** ja **Heidi Hyvösen** nimet kannattaa painaa muistiin.

Käsikirjoitus muodostuu kompastuskiveksi. Tarina ei nouse kunnolla siivilleen ja siihen sisällytetty yhteiskunnallinen tematiikka jää vähän naiiviksi. Toimittamiseen ja oikolukemiseen olisi myös voinut käyttää enemmän aikaa – muun muassa henkilöhahmojen epäjohton mukaisesti vaihteleva puhetyyli puhekielestä kirjakieleen pisti silmään.

Iris Hyvönen: **Ihmiskuva** **shiri.sarjakuvablogit.com**

Iris Hyvönen on 21-vuotias sarjakuvapiirtäjä ja graafisen suunnittelun opiskelija, jonka jäljet vievät monen muun pienlehteilijän tavoin Oriveden opiston sarjakuvalinjalle. Netissä notkujat voivat tuntea hänet *Elämää Shirilandiasa* -blogista. Alkuvuodesta 2012 ilmesty-

nyt Ihmiskuva kertoo orpokotiin joutuneesta Amy-tytöstä, jota kiusataan hänen poikkeuksellisten ominaisuuksiensa takia: tytön silmät ovat punaiset, eikä hänen hiuksiinsa voi kajota. Mutta mitä tapahtuu, kun kuvioihin saapuu yhtä omaperäinen Carrie?

Sarjakuva kertoo kauniisti ystävydestä ja haastaa lukijan miettimään ihmisyden syvintä olemusta; mikä meistä itse asiassa tekee ihmisiä? Soppa on keitetty sen verran maukaista aineksista, että toivon mukaan tekijä jatkaisi ja syventäisi tarinaa vaikka kokopitkäksi albumiksi saakka.

Tuuli Lukka: **Päivän viisaus** **kahvisaukko.sarjakuvablogit.com**

Porilaissyntyinen **Tuuli Lukka** on myös opiskellut Orivedellä, jossa on syntynyt **Päivän viisaus**.

Perinteisen kolmen ruudun jakoon vannovissa stripeissä kaksi

nuorta tyttöä pohdiskelee erilaisten sananparsien ja mieltelmien merkitystä. Sarjakuva on mukavan oivaltava ja sen kevyen filosofinen henki viehättäneekin ainakin lukijoita, jotka pitävät **Antti Hopian** ja **Nina Laakon Kirjaston kissoista**.

Hyvän ja omaperäisen idean lisäksi tekijää täytyy kiittää ilmeikkäistä henkilöihannoista. Tästä on hyvä jatkaa!

Miha Rinne: **Matkalla pelialalla** **peliala.wordpress.com**

Miha Rinne tunnetaan ehkä parhaiten lapsille suunnatusta *Lopunperä* -fantasiasarjakuvasta, mutta miehen tuotantoon mahtuu myös toisenlaista materiaalia. Nettisarjakuva *Matkalla pelialalla* on rujonhauska tarina kahdesta dokumentintekijästä, joiden tarkoituksena on tehdä elokuva pelifirmojen toiminnasta. Vuodesta 1994 käynnistyneen sarjakuvan edetessä joutuu kaverusten idealismi kuitenkin

MATKALLA PELIALALLA © MIHA RINNE

1. ¡Estamos a 35 grados! ¡Mi cabeza no aguanta este calor! ¡Me voy a desmayar! / ¡Deja de quejarte todo el rato! Se suponía que era una aventura. ¡O ya no te acuerdas? / Es por culpa de no comer suficiente salmiakki. No voy yo del todo sin mi salmiakki...
 2. APTEEKKI! / Si aquí encuentro salmiakki... ¡No me volveré a quejar nunca!
 3. APTTEEKKI! / Si aquí encuentro salmiakki... ¡No me volveré a quejar nunca!
 4. Hei, haluaisin laastareita... ja aurinkorasvaa... ja hymyinen pussia salmiakkiä.

UNA AVENTURA EN ESPAÑOL © ANNE MUHONEN

RUTTUINEN NORSU © MIRKA RAASAKKA

koetukselle, kun kulissien takaa paljastuu alan karumpi ja kipeämpi puoli.

Hurjaa kyllä, Matkalla pelialalla perustuu osin tositahtumiin, joihin Rinne on itse törmännyt alalla työskennellessään. Ei tässä silti olla yksityiskohtaista reportaasisarjakuvaa tekemässä, vaan tapahtumat rullaavat eteenpäin liioittelun ja kärjistämisen nimiin vanhoen.

Sarjakuva auennee parhaiten niille, jotka ovat päässeet itsekin todistamaan pelibisneksen riemuja työpöydän takaa, mutta ylipäätään pelaamista harrastavat lukijat saanevat siitä hyvät naurut, etenkin jos sattuvat olemaan mustan huumorin ystäviä.

Mirka Raasakka:
Ruttuinen norsu
porkkanainen.vuodatus.net

Limingassa opiskelleen **Mirka Raasakan** ensimmäinen pienlehti **Ruttuinen norsu** syntyi viimesyksyisen 24 tuntia sarjakuvaa -tapahtuman aikana. Kyseessä on pieni ja viehättävä tunnelmapala, jossa tanssiva muukalainen tekee lähtemättömän vaikutuksen rut-

tuisen kärsäkkääseen. Lastenkirjamainen kuvitus hurmaa, ja erityisesti vesivärejä on käytetty onnistuneesti.

Anne Muhonen & Elena Santana Guevara:
Una aventura en español
annem.sarjakuvablogit.com

Anne Muhosen *Ystäväni varjo* -sarjakuva ilmestyi omakustanteena jo vuonna 2009, ja siitä lähtien ihana Nimetön tyttö ja hänen uskollinen varjonsa ovat seikkailleet niin omissa tarinoissaan kuin Rythmi-lehden stripeissä. Sarjakuvassa *Una aventura en español* kaksikko suuntaa vaiheeksi Espanjaan, jossa osallistutaan ystävän häihin, vierailaan erilaisissa matkakohteissa ja yritetään harrastaa kulttuurivaihtoa salmiakin muodossa.

Sympaattinen tarina toimii myös minikokoisena espanjan kielioppi-kirjana. **Elena Santana Guevara** on paitsi laatinut sivujen alareunassa kulkevan espanjankielisen käännöksen, myös laatinut näppärän kielioppiosion, joka on synkronoitu kulkemaan käsi kädessä tytön ja varjon seikkailujen kanssa: kaupassa asioidessa vertaillaan adjektiiveja, hääparin

suunnitelmia tiedusteltaessa käsitellään futurimuotoa ja niin edelleen. Idea on kiva ja näyttäisi kyllä toimivan, vaikka espanjani ruosteessa onkin. Muhosen kuvitukseen ei voi olla rakastumatta kerta kerran jälkeen uudelleen.

Sari Manninen:
Pimeän polut osa 1
thetrueluciferal.blogspot.fi

Sari Mannisen Pimeän polut edustaa pienlehtien parissa suosittua fantasiagenreä, joka on antoisa mutta samalla myös haastava lajityyppi. Kahdesta erillisestä tarinasta koostuvan Pimeän polkujen käsikirjoituksessa on hetkensä ja kuvitus nousee paikoitellen komeisiin sfääreihin, mutten aina pysynyt kärryillä siitä, mitä tarinassa tapahtuu, keitä henkilöt olivat ja mitkä motiivit ajoivat heitä eteenpäin.

Sarjakuvan prologin lukemisesta olisi ollut apua, mutta mielestäni ensimmäisen osan tulisi toimia itsenäisenä.

MÖRMÖT OSOITTAUTUIVAT KUITENKIN TOTELEMATTOMIKSI, JA YHTIÖLLE ALETTIIN VALITTAA ETTÄ NE OVAT VAARAKSI IHMISSILLE--

--NIMENOMAAN OMILLE JOUKOILLE.

MORMORITTO © LIMINGAN TAIDEKOULUN SARJAKUVALUINA

PIMEÄN POLUT OSA 1 © SARI MANNINEN

IHMISKUVIA © IRIS HYÖNÉN